

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 98

Phẩm 27: CẦU BÁT-NHÃ (10)

Kiều-thi-ca, Bát-nhã ba-la-mật-đa mà Đại Bồ-tát tu hành chẳng nên cầu nơi pháp tánh của Độc giác, chẳng nên cầu nơi pháp tánh của Độc giác hương, Độc giác quả; chẳng nên lìa pháp tánh của Độc giác mà cầu, chẳng nên lìa pháp tánh của Độc giác hương, Độc giác quả mà cầu. Vì sao? Vì hoặc pháp tánh của Độc giác, hoặc pháp tánh của Độc giác hương, Độc giác quả; hoặc lìa pháp tánh của Độc giác, hoặc lìa pháp tánh của Độc giác hương, Độc giác quả; hoặc Đại Bồ-tát, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa; hoặc cầu tất cả thứ ấy đều chẳng phải tương ứng, chẳng phải chẳng tương ứng, chẳng phải hữu sắc, chẳng phải vô sắc, chẳng phải hữu kiến, chẳng phải vô kiến, chẳng phải hữu đối, chẳng phải vô đối, đều cùng một tướng, gọi là không tướng. Vì sao? Kiều-thi-ca, vì Bát-nhã ba-la-mật-đa mà Đại Bồ-tát tu hành chẳng phải pháp tánh của Độc giác, chẳng phải pháp tánh của Độc giác hương, Độc giác quả; chẳng phải lìa pháp tánh của Độc giác, chẳng phải lìa pháp tánh của Độc giác hương, Độc giác quả. Vì sao? Vì tất cả thứ ấy đều không có tánh sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được nên Bát-nhã ba-la-mật-đa mà Đại Bồ-tát tu hành chẳng phải pháp tánh của Độc giác, chẳng phải pháp tánh của Độc giác hương, Độc giác quả; chẳng phải lìa pháp tánh của Độc giác, chẳng phải lìa pháp tánh của Độc giác hương, Độc giác quả. Vì vậy nên Bát-nhã ba-la-mật-đa mà Đại Bồ-tát tu hành chẳng nên cầu nơi pháp tánh của Độc giác, chẳng nên cầu nơi pháp tánh của Độc giác hương, Độc giác quả; chẳng nên lìa pháp tánh của Độc giác mà cầu, chẳng nên lìa pháp tánh của Độc giác hương, Độc giác quả mà cầu.

Kiều-thi-ca, Bát-nhã ba-la-mật-đa mà Đại Bồ-tát tu hành chẳng nên cầu nơi pháp tánh của Đại Bồ-tát, chẳng nên cầu nơi pháp tánh của Tam-miệu-tam Phật-đà; chẳng nên lìa pháp tánh của Đại Bồ-tát mà cầu, chẳng nên lìa pháp tánh của Tam-miệu-tam Phật-đà mà cầu. Vì sao? Vì hoặc pháp tánh của Đại Bồ-tát, hoặc pháp tánh của Tam-miệu-tam Phật-đà; hoặc lìa pháp tánh của Đại Bồ-tát, hoặc lìa pháp tánh của Tam-miệu-tam Phật-đà; hoặc Đại Bồ-tát, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa; hoặc cầu tất cả thứ ấy đều chẳng phải tương ứng, chẳng phải chẳng tương ứng, chẳng phải hữu sắc, chẳng phải vô sắc, chẳng phải hữu kiến, chẳng phải vô kiến, chẳng phải hữu đối, chẳng phải vô đối, đều cùng một tướng, gọi là không tướng. Vì sao? Kiều-thi-ca, vì Bát-nhã ba-la-mật-đa mà Đại Bồ-tát tu hành chẳng phải pháp tánh của Đại Bồ-tát, chẳng phải pháp tánh của Tam-miệu-tam Phật-đà; chẳng phải lìa pháp tánh của Đại Bồ-tát, chẳng phải lìa pháp tánh của Tam-miệu-tam Phật-đà. Vì sao? Vì tất cả thứ ấy đều không có tánh sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được nên Bát-nhã ba-la-mật-đa mà Đại Bồ-tát tu hành chẳng phải pháp tánh của Đại Bồ-tát, chẳng phải pháp tánh của Tam-miệu-tam Phật-đà; chẳng phải lìa pháp tánh của Đại Bồ-tát, chẳng phải lìa pháp tánh của Tam-miệu-tam Phật-đà. Vì vậy nên Bát-nhã ba-la-mật-đa mà Đại Bồ-tát tu hành chẳng nên cầu nơi pháp tánh của Đại

Bồ-tát, chẳng nên cầu nơi pháp tánh của Tam-miệu-tam Phật-đà; chẳng nên lìa pháp tánh của Đại Bồ-tát mà cầu, chẳng nên lìa pháp tánh của Tam-miệu-tam Phật-đà mà cầu.

Kiều-thi-ca, Bát-nhã ba-la-mật-đa mà Đại Bồ-tát tu hành chẳng nên cầu nơi pháp tánh của pháp Đại Bồ-tát, chẳng nên cầu nơi pháp tánh của quả vị Giác ngộ cao tột; chẳng nên lìa pháp tánh của pháp Đại Bồ-tát mà cầu, chẳng nên lìa pháp tánh của quả vị Giác ngộ cao tột mà cầu. Vì sao? Vì hoặc pháp tánh của pháp Đại Bồ-tát, hoặc pháp tánh của quả vị Giác ngộ cao tột; hoặc lìa pháp tánh của pháp Đại Bồ-tát, hoặc lìa pháp tánh của quả vị Giác ngộ cao tột; hoặc Đại Bồ-tát, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa; hoặc cầu tất cả thứ ấy đều chẳng phải tương ứng, chẳng phải chẳng tương ứng, chẳng phải hữu sắc, chẳng phải vô sắc, chẳng phải hữu kiến, chẳng phải vô kiến, chẳng phải hữu đối, chẳng phải vô đối, đều cùng một tướng, gọi là không tướng. Vì sao? Kiều-thi-ca, vì Bát-nhã ba-la-mật-đa mà Đại Bồ-tát tu hành chẳng phải pháp tánh của pháp Đại Bồ-tát, chẳng phải pháp tánh của quả vị Giác ngộ cao tột; chẳng phải lìa pháp tánh của pháp Đại Bồ-tát, chẳng phải lìa pháp tánh của quả vị Giác ngộ cao tột. Vì sao? Vì tất cả thứ ấy đều không có tánh sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được nên Bát-nhã ba-la-mật-đa mà Đại Bồ-tát tu hành chẳng phải pháp tánh của pháp Đại Bồ-tát, chẳng phải pháp tánh của quả vị Giác ngộ cao tột; chẳng phải lìa pháp tánh của pháp Đại Bồ-tát, chẳng phải lìa pháp tánh của quả vị Giác ngộ cao tột. Vì vậy nên Bát-nhã ba-la-mật-đa mà Đại Bồ-tát tu hành chẳng nên cầu nơi pháp tánh của pháp Đại Bồ-tát, chẳng nên cầu nơi pháp tánh của quả vị Giác ngộ cao tột; chẳng nên lìa pháp tánh của pháp Đại Bồ-tát mà cầu, chẳng nên lìa pháp tánh của quả vị Giác ngộ cao tột mà cầu.

Kiều-thi-ca, Bát-nhã ba-la-mật-đa mà Đại Bồ-tát tu hành chẳng nên cầu nơi pháp tánh của Thanh văn thừa, chẳng nên cầu nơi pháp tánh của Độc giác thừa, Vô thượng thừa; chẳng nên lìa pháp tánh của Thanh văn thừa mà cầu, chẳng nên lìa pháp tánh của Độc giác thừa, Vô thượng thừa mà cầu. Vì sao? Vì hoặc pháp tánh của Thanh văn thừa, hoặc pháp tánh của Độc giác thừa, Vô thượng thừa; hoặc lìa pháp tánh của Thanh văn thừa, hoặc lìa pháp tánh của Độc giác thừa, Vô thượng thừa; hoặc Đại Bồ-tát, hoặc Bát-nhã ba-la-mật-đa; hoặc cầu tất cả thứ ấy đều chẳng phải tương ứng, chẳng phải chẳng tương ứng, chẳng phải hữu sắc, chẳng phải vô sắc, chẳng phải hữu kiến, chẳng phải vô kiến, chẳng phải hữu đối, chẳng phải vô đối, đều cùng một tướng, gọi là không tướng. Vì sao? Kiều-thi-ca, vì Bát-nhã ba-la-mật-đa mà Đại Bồ-tát tu hành chẳng phải pháp tánh của Thanh văn thừa, chẳng phải pháp tánh của Độc giác thừa, Vô thượng thừa; chẳng phải lìa pháp tánh của Thanh văn thừa, chẳng phải lìa pháp tánh của Độc giác thừa, Vô thượng thừa. Vì sao? Vì tất cả thứ ấy đều không có tánh sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được nên Bát-nhã ba-la-mật-đa mà Đại Bồ-tát tu hành chẳng phải pháp tánh của Thanh văn thừa, chẳng phải pháp tánh của Độc giác thừa, Vô thượng thừa; chẳng phải lìa pháp tánh của Thanh văn thừa, chẳng phải lìa pháp tánh của Độc giác thừa, Vô thượng thừa. Vì vậy nên Bát-nhã ba-la-mật-đa mà Đại Bồ-tát tu hành chẳng nên cầu nơi pháp tánh của Thanh văn thừa, chẳng nên cầu nơi pháp tánh của Độc giác thừa, Vô thượng thừa; chẳng nên lìa pháp tánh của Thanh văn thừa mà cầu, chẳng nên lìa pháp tánh của Độc giác thừa, Vô thượng thừa mà cầu.